

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 1 maart 2011 in zaak nr. 10/2182 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister).

Procesverloop

Bij besluit van 22 december 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 maart 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (hierna: de staatssecretaris) verzocht om binnen een daartoe gestelde termijn schriftelijk inlichtingen te geven.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. In de overwegingen wordt onder de staatssecretaris tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. De vreemdeling klaagt in het hogerberoepsschrift dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de vreemdeling het de staatssecretaris onmogelijk heeft gemaakt onderzoek te doen naar haar identiteit, nationaliteit en de geloofwaardigheid van haar asielrelaas, hij haar aanvraag krachtens artikel 31, eerste lid, mede gelezen in verband met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) in redelijkheid heeft kunnen afwijzen. Daartoe betoogt zij dat de rechtbank eraan is voorbijgegaan dat de staatssecretaris niet heeft betwist dat zij uit Mogadishu afkomstig is, waar, aldus de vreemdeling, zich de uitzonderlijke situatie voordoet als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn), thans uitdrukkelijk neergelegd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000.

2.1. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 9 april 2010 in zaak nr. 200807306/1/V2 (www.raadvanstate.nl), komt bij de beoordeling of een vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat zich in een land, of in voorkomend geval het gebied, van waaruit hij afkomstig is, de uitzonderlijke situatie voordoet als bedoeld in 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, uitsluitend betekenis toe aan de geloofwaardigheid van de identificerende gegevens van de desbetreffende vreemdeling, zoals die over

zijn herkomst uit het desbetreffende land of gebied.

In het besluit van 22 december 2009 noch in zijn voornemen tot het nemen van dat besluit heeft de staatssecretaris de door de vreemdeling gestelde herkomst uit _____ uitdrukkelijk bestreden. De staatssecretaris heeft voorts niet gereageerd op het verzoek van de Afdeling om inlichtingen te geven. Gelet hierop is de herkomst van de vreemdeling uit _____ niet in geschil. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 10 juni 2010 in zaak nr. 201000608/1/V1 (www.raadvanstate.nl) is de rechtbank onder deze omstandigheden ten onrechte tot het oordeel gekomen dat frustratie van het onderzoek door de vreemdeling in de weg staat aan een geslaagd beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000. De grief slaagt.

2.2. Hetgeen overigens in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 22 december 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

3. In beroep heeft de vreemdeling onder verwijzing naar haar zienswijze betoogd dat de staatssecretaris zich in het besluit onvoldoende gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat haar beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 niet slaagt. Zij heeft betoogd dat zich in _____ de uitzonderlijke situatie voordeed waartegen die bepaling bescherming beoogt te bieden en daarbij verwezen naar het algemeen ambtsbericht inzake Somalië van de minister van Buitenlandse Zaken van maart 2009 en een brief van Amnesty International van 23 april 2009. Volgens de vreemdeling wijkt de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu in negatieve zin af van de algemene veiligheidssituatie in andere delen van Somalië.

3.1. Uit de uitspraak van de Afdeling van 9 september 2010 in zaak nr. 201005094/1/V2 (www.raadvanstate.nl) volgt dat het beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 in dit geval moet worden beoordeeld in de context van _____. Nu de staatssecretaris in het besluit het beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 heeft beoordeeld in de context van geheel Somalië en hetgeen de staatssecretaris aan zijn standpunt over die bepaling ten grondslag heeft gelegd niet specifiek ziet op de situatie in _____, heeft de staatssecretaris het besluit van 22 december 2009 in zoverre ondeugdelijk gemotiveerd.

3.2. Het beroep is gegrond. Het besluit van 22 december 2009 dient wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb te worden vernietigd.

4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 1 maart 2011 in zaak nr. 10/2182;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 22 december 2009, kenmerk
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Willems, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

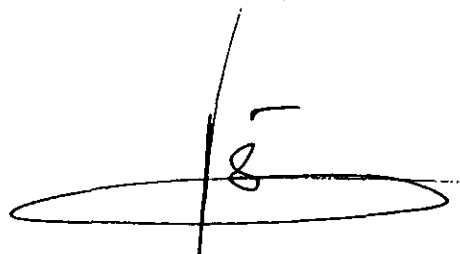
w.g. Willems
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 december 2012

412.

Verzonden: 28 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser